

Příspěvek

Moje průmyslovka. Co mi dala?

Dobré základy pro vysokou školu i životní profesi strojního inženýra. To se týká odborných předmětů, ale i češtiny - přísný, ale skvělý učitel Říha. Slabinou byla pouze matematika s přespříliš hodnou paní učitelkou Machovou.

Lásku k divadlu. Jak to? Na počátku třetího ročníku (v roce 1958) obcházel třídy pan učitel Moravec, češtinář, s krátkým „náborovým“ projevem. V něm poukázal na to, že student by se neměl věnovat ve volném čase jen sportu a koníčkům (tehdy se tomu ještě neříkalo „hobby“), ale i kultuře. Konkrétně uvedl divadlo a hned nás seznámil i s velmi výhodným studentským předplatným. Já si to předplatné koupil a máme ho nepřetržitě dodnes.

Kamarády. Mám z těch školních let několik dobrých kamarádů, kteří jsou pro život důležití. Setkávání s nimi můj život obohacuje.

A to nejdůležitější - báječnou životní partnerku. Těsně před maturitou mě okouzila dívka z druhého ročníku, Alena. A začalo to téměř biblicky – o velké přestávce mi nabídla kousnout z krásného jablka. Vzali jsme se hned po vysoké škole a letos oslavíme 50. výročí sňatku.

Přeji mé průmyslovce hodně absolventů, kteří na ni budou vzpomínat se stejnou hrdostí a vděčností, jako já.

P. M., v Liberci 21. 3. 2016